

so morali vzeti pot pod noge, ker je nezaželjeno obiskani pravočasno streljal. Ojačene orožniške postaje so pridno na delu, da izsledijo drzneže in jih polovijo ter zaprejo.

Žeparji se spravili nad male ljudi. V torek 3. XI. se je vršil v Zagorju ob Savi običajni živinski ter kramarski sejm. Od nekod iz Hrvaškega se je priklatila cela družba dobro organiziranih žeparjev, ki je izvršila osem večjih ter manjših tatvin in so predvsem oškodovani revnejši ljudje. Alojziju Zmrzlak, posestniku iz Colniš, je sunil žepar ves izkupiček za kravo in še 400 Din, katere si je pripravil, da bi bil isti dan plačal davek. Oškodovan je za 1800 Din. Njegovemu sosedu Ivanu Grošlju, posestniku v Colnišah, je bilo ukradenih 1400 Din. Občinska reva in vdova Tomec je prišla na sejm, da bi kupila s svojim prihrankom 200 Din krompirja. Tudi tej revli lopov ni prizanesel, ampak ji je izmaknil celo svoto. Žeparji so bili toliko previdni, da so po opravljenem tatinskem poslu vsi srečno ušli s sejmišča.

Beg iz življenja. Na sejmu v Zagorju ob Savi je prodal kravo 24letni kmečki sin Ludvik Žagar iz Retja, ki je izkupiček zapil in se je na to obesil.

Okradena blagajna cestnega odbora. V Novem mestu je bilo ukradenih iz blagajne cestnega odbora 7160 Din. Tat je pustil nedotaknjene vrednostne papirje.

Izpred sodišča.

Obsodba nevarnega vlomilca iz mariborske okolice. Okrožno sodišče v Mariboru je 3. XI. sodilo nevarnega vlomilca Alojzija Babiča, črkoslikarja s Pobrežja pri Mariboru. Letošnje poletje je po Mariboru in okolici zagrešil 18 vlovov in tatvin. Babič je bil obsojen na šest let. Soobtožena sta bila: 31letni krojaški pomočnik Josip Ribič, ki je dobil 3 leta in 6 mesecev, in 56letni delavec Ludvik Ribič, katerega so obsodili samo na 14 dni zapora pogojno na dve leti. Slednja sta dajala odgovor radi tega, ker sta razpečavala ukradene predmete in predvsem kolesa.

Ob lastnem grobu...

Zdravnik madžarskega poslanštva v Bukarešti, dr. Julij Gieringer, je bil nemalo presenečen, ko je obiskal v Brašovu pokopališče padlih madžarskih vojakov in je na nekem grobu čital napis: »Tu počiva dr. Julij Gieringer, nadporočnik-zdravnik c. i. kr. pehotnega polka št. 39., ki je padel l. 1917.« Po kratkem polzvedovanju se je izkazalo, da je v tem grobu pokopan zdravnikov nekdanji vojaški sluga, ki je imel pri sebi dokumente svojega gospoda, ko so ga našli mrtvega.

Tisočletni papir

Leningrajski laboratorij v Rusiji za konserviranje in restavriranje dokumentov pri knjižni-

Obsojen goljuf. V Mariboru je bil obsojen 6. XI. 25letni Ivan Bauman iz Apač na dve leti, ker je izvabil od dveh mariborskih trgovcev 7000 Din pod pretvezo, da ima hranilno vlogo za 24.000 D. Glede predložene hranilne knjižice se je izkazalo, da je last nekega drugega trgovca.

Nezaslišani zločin pred sodiščem. Pri okrožnem sodišču v Novem mestu so obravnavali zadnje dni zločin, ki kaže skrajno posurovelost nekatere moške mladine. Na 15 let ječe je bil obsojen 17letni ključavničarski pomočnik Jože Jurgljič, ker je ustrelil svojo lastno mater. Pri obravnavi je izprijenec priznal, da je ukradel materi 2000 Din in je zapravil denar s prijatelji, ko so slavili njegovo proglašenje za ključavnič. pomočnika. Ko je mati opazila tatvino, ga je okregala in mu je upravičeno zagrozila, da ne bo dobil po njeni smrti nič, če se ne poboljša. Radi tega posvarila je začel ničvredni sin z materjo prepir, katerega je zaključil z revolverjem, iz katerega je oddal dva strela na mater, ki je bila takoj mrtva.

Slovenska Krajina.

Tatvina v Lendavi. V noči 29. oktobra so neznan tatovi vdrli na dvorišče bivšega trgovca Arnsteina in so odnesli tri velike steklenice. Dve steklenici sta držali vsaka po 50 litrov, ena pa 30 litrov. Steklenice so odnesli tatovi s pletenimi koši, v katerih so se nahajale. Bile so zelo dobre in so bile na prodaj. Sumi se, da so odnesli steklenice eni izmed ogledalcev steklenic ter so si tako prisvojili tujo lastnino radi praktične uporabe. Zadnje čase je bilo za steklenice precej kupcev, radi cene pa so nakup opustili in so tako sedaj neznan tatovi odnesli steklenice brez izdatkov. Ker so bila vrata ob vhodu železna in zaklenjena, so tatovi enostavno dvignili železno prečko na vratih in jih s silo odprli. Zadevo preiskuje žandarmerija.

Požar v Lendavskih gorica. Na Vseh svetnikov večer je naenkrat nad sijem sveč na grobovih zardel rdeč sijaj izza goric. Zvonovi so komaj odzvonili za pokojne, ko je naenkrat

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, NOTURASKA 69

udaril plat zvona. Vnela se je v gorica. Gornjeva zidnica. Nebo je bilo radi deževnega vremena močno ožarjeno. Gasiti si ni upal nihče zidnice, ker so se slišali močni poki iz zidnice. Kakor trdijo ljudje, je bilo v zidnici krog 250 nabojev, ki so valed nastalega požara postali vroči in so se vneli. Med drugim je pogorelo vse orodje, poljsko in drugo, ki se je nahajalo v zidnici. Škode je precej.

Obvestilo šolam!

Ministrstvo prosvete je odobrilo z odlokom dne 18. X. 1936 števil. 42.005-36 in Glavni prosvetni svet, pa 12. X. 1936 pod števil. 823-36, da se naj nabavijo za šole slike sv. Cirila in Metoda. Odprodajo teh slik ima za Slovenijo Tiskarna sv. Cirila. Cena slike v barvah 60 Din.

Slomšekov glasnik. Šole, ki so dosedaj prejemale Slomšekov glasnik, obveščamo o dogovoru, ki smo ga napravili z listom »Kraljestvo božje«. Ta list propagira Ciril-Methodovo idejo, ki jo je pri nas zopet povdaril Slomšek. Odslej pa bo prinašal tudi vse, kar bo potrebno glede A. M. Slomškovih beatifikacije in raznih Slomškovih proslav. Zato priporočamo šolam, da si ta list naročijo. Celoletna naročnina je 15 Din. Uprava pa je v Mariboru, Koroška c. št. 5.

Tiskarna sv. Cirila.

*

Obvestilo gg. duhovnikom.

Razgled molitvenih ur za lavantinsko škofijo je v molitveniku za molitvene ure »Pridite, molimo!« Knezoškofijski ordinarijat je svojčas dovolil, da se sme ta molitvenik naročiti na cerkveni račun.

»Le smej se, grešnik stari! Saj se ne boš več smejal.«

»Jerca, kje si dobila to pisanje?« je vprašal Ravnjak.

»Ha, ali misliš, da ni pravo? Poglej na pečat in podpis! Prijela sem to reč na pravem kraju, ker sem vedela, da ste moški prepočasni in preveč nerodni... Dokazov je še dovolj — sodišče jih bo vse izpričalo.«

Tedaj je spregovoril zopet župnik:

»Nismo zato tu, da bi sodili, temveč da odločimo, ali naj se poroka vrši ali ne. Odločiti morata vidva, ženin in nevesta, predvsem ženin.«

Ne da bi dolgo premišljeval, je izjavil Ravnjak:

»Poroka se ne izvrši, dokler se vse ne pojasni.«

»Preklet! Tak si torej? Zlodej salamenski!« je zaklel Osojnik.

Nevesta in njena sestra sta zahreščali:

»Besedo sneš!«

»Noben mož nisi!«

»Baba si!«

»Zdaj vas poznam,« se je razjezil Ravnjak.

»Zdaj sploh odstopim. Ne vzamem te ne.«

Ta trenutek je krepko potrkalo in odprla sta dva orožnika in vstopila. Starejši od njiju je vprašal:

»Ali je tu neki Martin Osojnik, kmet na Osojah?«

»Ta sem jaz,« je odgovoril Osojnik, bled ko stena, pa vendar z odločnim in trmastim pogledom.

»Sodišče nama je naročilo, da vas primeva.«

»Grom in strela, zakaj? Kar na kako zlobno obrekovanje vendar ne morete prijeti poštenjaka, ki še nikoli ni imel s sodnijo opraviti.«

»Tole primite, gospod žandar,« je zaregljala bivša nevesta in pokazala na Jerco; »ta se laže in obrekuje.«

»Smrklja smrkova!« je zaškrtala potovka.

»Midva nimava kaj reči, niti kaj spraševati; izvršiti morava, kar nama je zapovedano,« je dejal orožnik in prijel Osojnika za roko.

Tedaj je stopil župnik na sredo in prosil orožnika, naj malo počakata, da se zunaj ljudje razidejo. Ko sta mu ugodila, je šel gospod na sejmišče. Ravnjak, ujec Miha in potovka so izginili pri onih vratih zadaj.

Na sejmišču je župnik razglasil, da se poroka zaradi zadržka ne more vršiti, in je prosil ljudi, naj se lepo mirno razidejo. Večina je gospoda poslušala. Le nekateri, ki so bili od sile radovedni, so še ostali; med temi sta bila seveda tudi Cenc in Urška. Cel